

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 85

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 februarie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 650 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și ale art. 167 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.....	2-5	47.	— Decizie privind împuternicirea domnului general de brigadă cu o stea Vasilică Ovidiu pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență	12
Decizia nr. 663 din 15 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, în forma inițială a actului normativ.....	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
1. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe	8-11	85.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru abrogarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 395/2008 privind procedura de transfer al sumelor recuperate în România reprezentând creanțe stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene, precum și de transfer al sumelor recuperate de autoritățile competente din alte state membre, reprezentând creanțe stabilite în România	12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
46. — Decizie privind eliberarea domnului colonel Cornea Nicolae din funcția de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență	11	ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR		
		6.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind desemnarea colectorului comun pentru comunicarea publică ambientală a operelor audiovizuale, încheiat între Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN SARA) și Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR).....	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 650**

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și ale art. 167 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și ale art. 167 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea „Simba Invest” — S.R.L. din Bacău în Dosarul nr. 6.484/180/2014 al Judecătoriei Bacău și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 510D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, consilier juridic Mihai Claudiu Topor, din Colegiul Consilierilor Juridici Bacău, cu împuternicire depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care susține, în esență, că instituția curatei speciale nu se poate aplica, în cazul persoanelor juridice cu capacitate deplină de exercițiu și nici în cazul instituțiilor publice. Arată că în susținerea excepției de neconstituționalitate se referă doar la persoanele juridice care au capacitate deplină de exercițiu dobândită potrivit legii. În continuare susține că art. 167 din Codul de procedură civilă adaugă la instituția curatei reglementată de art. 56 și, respectiv, art. 58 din Codul de procedură civilă, forțând judecătorii, ca, în cazul în care procedura de citare nu este legal îndeplinită cu partea, să dispună alături de citarea prin publicitate și numirea unui curator. Arată că din practică rezultă că judecătorii nu au posibilitatea să aleagă între citarea prin publicitate și numirea unui curator. Apreciază că remediul actual îl reprezintă doar citarea prin publicitate.

4. În ceea ce privește reprezentarea persoanelor juridice, susține că, deși, potrivit art. 1 din Legea nr. 514/2003, consilierii juridici au aceleași drepturi și obligații ca și avocații, iar Legea nr. 514/2003, cât și Statutul profesiei de consilier juridic fac trimitere la Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare, dispozițiile legale criticate creează o distincție între avocați și consilieri juridici care reprezintă o discriminare socio-profesională, cât și o discriminare în raport cu categoriile de justițiabili. Dacă legea, în ceea ce privește numirea unui curator,

substituie un contract de asistență juridică încheiat în temeiul Legii nr. 51/1995, republicată, cu modificările ulterioare, apreciază că aceeași lege ar putea să substituie și un contract individual de muncă prevăzut de Legea nr. 514/2003.

5. În continuare învederează aspecte ce țin de modul de stabilire a onorariului de curator, precum și de modul de aplicare a legii de către instanțele de judecată în ceea ce privește regularizarea cererii de chemare în judecată, stabilirea taxelor judiciare de timbru sau recuperarea cheltuielilor de judecată.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că motivele invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate vizează probleme de interpretare a dispozițiilor legale criticate. De altfel, apreciază că, în susținerile sale, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate a invocat chestiuni din practica instanțelor de judecată care nu fac altceva decât să întărească faptul că reprezintă o chestiune de interpretare. În continuare, arată că Legea fundamentală nu interzice stabilirea prin lege a unor reguli și condiții de procedură în privința exercitării dreptului de acces liber la justiție, ceea ce nu conduce la ideea că acest drept ar fi încălcat. În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, constatând constituționalitatea acesteia, motiv pentru care solicită respingerea, ca neîntemeiată, și a acestei excepții de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 28 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.484/180/2014, **Judecătoria Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și ale art. 167 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea „Simba Invest” — S.R.L. din Bacău într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de valoare redusă întemeiată pe dispozițiile art. 1.025 și următoarele din Codul de procedură civilă.**

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece extind instituția curatorului și la persoanele juridice care au capacitate deplină de exercițiu, reprezentant legal și elemente de identificare permanent dobândite. Se arată că art. 58 alin. (3) din Codul de procedură civilă încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece creează o discriminare între consilierii juridici și avocați, prin excluderea consilierilor juridici de a putea fi numiți curatori la persoane juridice. De asemenea, se încalcă și art. 21 din Constituție, deoarece dispozițiile legale criticate nu fac distincție între categoriile de persoane supuse instituției curatorului. Această distincție este făcută prin art. 57, referitor la capacitatea

procesuală de exercițiu, și art. 56 alin. (2), referitor la capacitatea procesuală de folosință a asociațiilor, societăților sau altor entități fără personalitate juridică constituite potrivit legii care pot sta în judecată, coroborate cu art. 58 alin. (1), referitor la numirea unui curator special când o persoană juridică ori o entitate dintre cele prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă chemată să stea în judecată nu are reprezentant. Însă art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu mai distinge între categoriile de persoane supuse instituției curatorului, făcând referire doar la art. 58, și nu și la art. 57 din Codul de procedură civilă. Art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor părâtului. Se arată că, deși art. 58 alin. (1) face referire expres la persoanele juridice care nu au reprezentant, art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă se aplică de fiecare dată când se impune citarea prin publicitate, fără a se ține seama de aceste distincții. În aceste condiții se apreciază că dispozițiile art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă adaugă la instituția curatei speciale, instituind o nouă ipoteză la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

9. În continuare se susține că o persoană juridică nu poate acționa permanent în afara elementelor sale de identificare și a atributelor specifice formei de organizare, astfel încât instituirea curatei speciale la persoane juridice cu reprezentant și capacitate de exercițiu vine ca un instrument menit să acopere reaua-credință a acestor persoane juridice.

10. În ceea ce privește dispozițiile art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, consideră că sunt neconstituționale, deoarece preiau aceeași inechitate și nediferențiere de tratament ca cea prevăzută de Codul de procedură civilă.

11. În concluzie se apreciază că persoana juridică cu capacitate de exercițiu deplină cu reprezentant nu poate fi supusă curatei speciale și nici regulilor de citare prin publicitate prin curator.

12. **Judecătoria Bacău** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că accesul la justiție al persoanei care avansează suma cu titlu de remunerație a curatorului nu este limitat, întrucât la finalul judecății aceste sume se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care a pierdut procesul. În ceea ce privește excluderea consilierilor juridici de a fi curatori la persoanele juridice în raport cu avocații, susține că Legea fundamentală nu interzice stabilirea prin lege a anumitor condiții și reguli de procedură în privința exercitării dreptului de acces liber la justiție.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 58 alin. (1) și (3) și art. 167 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Codul de procedură civilă a fost republicat după data sesizării Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, textele de lege criticate păstrându-și conținutul și numerotarea. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 58 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă: „(1) În caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu are reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, va numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța va numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentantul legal și cel reprezentat sau când o persoană juridică ori o entitate dintre cele prevăzute la art. 56 alin. (2), chemată să stea în judecată, nu are reprezentant.

[...]

(3) Numirea acestor curatori se va face de instanța care judecă procesul, dintre avocații anume desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească. Curatorul special are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru reprezentantul legal.”;

— Art. 167 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă: „(1) Când reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul părâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate.

[...]

(3) Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor părâtului.”;

— Art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „(1) Avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului.

(2) Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.”

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 455 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 11 noiembrie 2014, a reținut că instituția curatorului special a fost reglementată în art. 44 din Codul de procedură civilă din 1865, cu rolul de a preveni și înlătura anumite abuzuri ce ar fi putut apărea în exercitarea drepturilor procesuale ale persoanelor prevăzute de aceste dispoziții. Astfel, în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu avea reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu avea reprezentant legal. Aceste dispoziții se aplicau, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, iar numirea acestor curatori se făcea de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

19. Prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, a fost extinsă instituția curatei speciale. Potrivit art. 58 alin. (1), în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu are reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, va numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța va numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentantul legal și cel reprezentat sau când o persoană juridică ori o entitate dintre cele prevăzute la art. 56 alin. (2), chemată să stea în judecată, nu are reprezentant. În virtutea art. 58 alin. (3), „*Numirea acestor curatori se va face de instanța care judecă procesul, dintre avocații anume desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească. Curatorul special are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru reprezentantul legal.*”

20. Curtea a reținut că această instituție este menită să dea eficiență art. 24 din Constituție, dreptul la apărare fiind asigurat în plenitudinea sa. Astfel, curatela specială vine să protejeze interesele celor chemați în judecată și care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, intrând în această categorie nu numai minorii și interzișii — persoane fizice, ci și persoanele juridice ori entitățile prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

21. Potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate. Ca atare, citarea prin publicitate nu are loc *de plano*, ci este o acțiune subsecventă demersurilor nereușite efectuate în sensul aflării domiciliului pârâtului sau a unui alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii.

22. Într-o astfel de situație, instanța va putea încuviința, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, citarea pârâtului prin publicitate, rămânând, așadar, la aprecierea instanței dacă recurge la această posibilitate. Însă, în cazul în care instanța încuviințează citarea părții pârâte prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același Cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3) „*Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului*”]. Astfel, legiuitorul a extins protecția prevăzută la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă și asupra celor chemați în judecată și al căror domiciliu, cu toate eforturile depuse, nu a putut fi identificat.

23. Însă, în acest context, trebuie avute în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 97 din 6 mai 1991, cu modificările ulterioare, precum și alte acte normative care reglementează obligația legală a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de a aduce la cunoștința autorităților însărcinate cu evidența persoanelor fizice/juridice schimbarea domiciliului/reședinței ori, după caz, a sediului.

24. Dacă instanța a încuviințat, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, citarea uneia dintre părți prin publicitate este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același Cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă], întrucât, în această ipoteză, prevederile legale, fiind imperative, nu lasă posibilitatea de apreciere a instanței în ceea ce privește numirea curatorului.

25. Totodată, potrivit art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului. Instanța poate stabili, însă, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului. În mod excepțional, în cazuri urgente, care nu suferă amânare, instanța va încuviința avansarea remunerației cuvenite curatorului special din bugetul statului, iar sumele avansate din bugetul statului cu titlu de remunerație pentru curatorul special constituie cheltuieli judiciare și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Partea care avansează sumele cu titlu de remunerație a curatorului special are protecția drepturilor procesuale, nefiindu-i limitat accesul la justiție, întrucât la finalul judecății aceste sume ce reprezintă remunerația curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 49 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Având în vedere cele expuse, prevederile criticate nu aduc atingere dispozițiilor art. 16, art. 21 și art. 24 din Legea fundamentală, fiind o transpunere a dispozițiilor constituționale privind garantarea dreptului la apărare și nu o piedică împotriva accesului la justiție, aplicându-se deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza normelor referitoare la instituția curatei speciale.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

27. În ceea ce privește critica autoarei excepției potrivit căreia dispozițiile legale criticate creează o discriminare între consilierii juridici și avocați, prin excluderea primilor de la numirea în calitate de curatori la persoane juridice, Curtea reține că, potrivit statutului, cele două categorii profesionale au la bază deosebiri ce decurg din specificul atribuțiilor și al temeiurilor juridice ale fiecăreia dintre aceste categorii, inclusiv în ceea ce privește faptul că într-un caz activitatea se desfășoară în baza unui contract de muncă, în timp ce în celălalt caz activitatea se desfășoară în baza unui contract de mandat. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999.

28. Așadar, profesia de consilier juridic se exercită pe baza unui raport juridic de muncă, în urma încheierii unui contract individual de muncă în conformitate cu Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în urma căruia dobândește calitatea de salariat, sau pe baza unui raport de serviciu, în condițiile prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, situație în care devine funcționar public. Prin

urmare, profesia de consilier juridic poate fi exercitată în limitele cadrului legal al raportului de serviciu sau al raportului juridic de muncă.

29. Curtea mai observă că, potrivit art. 1—4 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 5 decembrie 2003, consilierii juridici pot asigura consultanță și reprezentarea autorității sau instituției publice în serviciul căreia se află ori a persoanei juridice cu care are raporturi de muncă, apără drepturile și interesele legitime ale acestora în raporturile lor cu autoritățile publice, instituțiile

de orice natură, precum și cu orice persoană juridică sau fizică, română sau străină. În consecință, consilierii juridici desfășoară astfel de activități în calitatea lor de funcționari publici sau de angajați cu contract individual de muncă la o persoană juridică de drept public sau privat.

30. Cu privire la modul de interpretare a dispozițiilor legale referitoare la numirea unui curator în cazul persoanelor fizice sau al persoanelor juridice cu sau fără reprezentant, Curtea reține că aceasta vizează coroborarea art. 167 cu art. 58 din Codul de procedură civilă, aspect care reprezintă o chestiune ce ține de interpretarea și aplicarea legii.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Simba Invest” — S.R.L. din Bacău în Dosarul nr. 6.484/180/2014 al Judecătorei Bacău și constată că dispozițiile art. 58 alin. (1) și (3) și art. 167 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Bacău și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 663

din 15 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, în forma inițială a actului normativ

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, excepție ridicată de Autoritatea Civilă Aeronautică Română în Dosarul nr. 189/3/2013* al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 315D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, consilierul

juridic Marioara Racz, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile (CIAS), care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 au fost adoptate în scopul armonizării legislației naționale cu cea europeană, în sensul înființării unui organism independent având drept obiectiv creșterea și menținerea siguranței aeriene la un nivel ridicat. În privința tarifului pentru supravegherea menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor, arată că, în prezent, acesta este colectat de administratorii aeroporturilor, iar faptul că Autoritatea Aeronautică Civilă Română virează în contul CIAS o cotă de 75% din sumele colectate începând cu luna iulie 2009, în vederea acoperirii cheltuielilor necesare înființării și organizării CIAS, este justificat de un interes național.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care precizează că domeniul de reglementare a Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 nu face obiectul legii organice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 189/3/2013*, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Autoritatea Civilă Aeronautică Română într-o cauză având ca obiect pretenții.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 instituie obligații în sarcina Autorității Civile Aeronautice Române, pentru trecut. Prevederile art. 6 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009, care dispun ca instituția publică Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile (CIAS) să fie finanțată din tarifele încasate de Autoritatea Civilă Aeronautică Română (AACR) pentru activitățile prestate beneficiarilor, echivalează cu o expropriere, care însă nu a fost precedată de o dreaptă despăgubire.

7. Invocând jurisprudența Curții Constituționale referitoare la delegarea legislativă, susține că Guvernul nu are legitimitate constituțională pentru emiterea Ordonanței Guvernului nr. 26/2009, în vederea reglementării exproprierii AACR cu privire la sumele încasate ca venituri, a trecerii silite a veniturilor proprii din proprietatea privată a AACR în proprietatea CIAS. Obligarea AACR de a vira din conturile proprii, în conturile CIAS, o cotă de 75% din sumele colectate reprezentând tariful aplicat pentru prestarea serviciilor de supraveghere a menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor pe aeroporturile internaționale, începând cu luna iulie 2009, reprezintă un act de dispoziție cu privire la bunurile din patrimoniul Regiei autonome AACR, care nu ține de competența de legiferare a Parlamentului, ci de cea de administrare a bunurilor.

8. **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, sub aspectul dedus din neretroactivitatea legii civile, instanța judecătorească apreciază că acesta nu mai trebuie examinat, din perspectiva soluției cu privire la excepția prescripției dreptului la acțiune pentru perioada iulie 2009—31 decembrie 2009, rezultând că, din această perspectivă, neconstituționalitatea dispozițiilor legale nu mai are legătură cu soluționarea cauzei.

9. Cu referire la reglementarea într-un domeniu ce face obiectul legii organice, instanța reține că obiectul ordonanței este înființarea unui organism independent de siguranță aeriană în domeniul aviației civile, cu rolul de a conduce, coordona și executa investigația tehnică a accidentelor și incidentelor grave din aviație, de a determina faptele, cauzele și împrejurările care au condus la producerea acestor evenimente, identificarea în cel mai scurt timp posibil a măsurilor preventive corespunzătoare și emiterea de recomandări de siguranță în vederea prevenirii producerii unor evenimente similare. În aceste condiții, domeniul de reglementare nu face obiectul legii organice, iar stabilirea sursei de finanțare este justificată de interesul public ocrotit prin înființarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare au fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispoziitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 6 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, în forma inițială a actului normativ menționat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 31 august 2009.

14. Curtea observă că prevederile de lege criticate au fost modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 55/2010 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 24 martie 2010, nefiind păstrată soluția legislativă.

15. În același timp, Curtea reține că, potrivit considerentelor încheierii de sesizare, temeiul de drept al cererii de chemare în judecată formulate în cauză îl constituie prevederile art. 6 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009, în forma inițială a actului normativ menționat, astfel încât, în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestor prevederi având următorul conținut: „(3) *Sursele proprii CIAS se constituie din încasarea unei cote de 75% din tariful pentru supravegherea menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor pe aeroporturile internaționale, aplicat de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.*”

(4) *În vederea acoperirii cheltuielilor necesare înființării și organizării CIAS, Autoritatea Aeronautică Civilă Română virează în contul CIAS o cotă de 75% din sumele colectate începând cu luna iulie 2009.*

(5) *Modalitatea de transfer al acestor sume se stabilește pe bază de protocol încheiat între Autoritatea Aeronautică Civilă Română și CIAS în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. Sursele proprii de finanțare nu au impact asupra bugetului de stat și nu implică mărirea taxelor deja existente.”*

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 44 alin. (1)—(3) și (5) privind dreptul de proprietate privată, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii și art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește prevederile art. 6 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009, în forma inițială a actului normativ, care stabilesc obligația Autorității Civile Aeronautice Române de a vira în contul CIAS o cotă de 75% din sumele colectate începând cu luna iulie 2009, în vederea acoperirii cheltuielilor necesare înființării și organizării CIAS, critica de neconstituționalitate este formulată în raport de art. 15 alin. (2) din Constituție. Așadar, retroactivitatea normei legale supuse controlului de constituționalitate, invocată de autorul excepției, vizează perioada iulie 2009—3 septembrie — data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 26/2009. Însă, Curtea observă că, în cauză, instanța judecătorească a constatat prescripția dreptului la acțiune, reținând că „cererea de chemare

în judecată a fost formulată (*de autorul excepției de neconstituționalitate*) la data de 31 decembrie 2012 și că termenul general de prescripție s-a împlinit pentru pretențiile principale și accesorii aferente perioadei iulie 2009 — 31 decembrie 2009”.

18. În aceste condiții, constatând că prevederile art. 6 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009, în forma inițială a actului normativ, nu au legătură cu soluționarea cauzei, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate cu acest obiect.

19. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009, în forma inițială a actului normativ, în raport cu dispozițiile art. 44 alin. (1)—(3) și (5) din Constituție, Curtea constată că prevederile de lege criticate referitoare la finanțarea cheltuielilor necesare înființării unei instituții publice nu instituie o expropriere în sensul normelor constituționale evocate și nu sunt de natură a încălca dreptul de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite de lege.

20. Astfel, cât privește obligarea Autorității Aeronautice Civile Române de a vira în contul CIAS suma necesară înființării acestei instituții publice, Curtea observă că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 27 august 1993, aceasta este o persoană juridică română, care funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor, ca regie autonomă de interes public național, al cărei patrimoniu s-a constituit prin preluarea unor active de la Ministerul Transporturilor.

21. De asemenea, potrivit art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009, Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile este o instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Transporturilor.

22. Redistribuirea parțială către CIAS a tarifului pentru supravegherea menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor pe aeroporturile internaționale, aplicat de Autoritatea Aeronautică Civilă Română, creează premisele funcționării efective a acestei instituții publice nou înființate, în vederea realizării siguranței în aviația civilă, obiectiv de interes național, partajat între celor două organisme. Stabilirea, în acest fel, a sursei de finanțare pentru înființarea Centrului de Investigații și

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art. 6 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, în forma inițială a actului normativ, excepție ridicată de Autoritatea Civilă Aeronautică Română în Dosarul nr. 189/3/2013* al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile art. 6 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, în forma inițială a actului normativ, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe

Având în vedere că, prin Decizia nr. 895/2015, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 666 din noul Cod de procedură civilă, care privesc, în esență, încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc, dat fiind faptul că, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale vor fi suspendate de drept, urmând a-și înceta efectele juridice la 45 de zile de la publicare dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției,

având în vedere faptul că, potrivit celor reținute de Curtea Constituțională, odată cu publicarea deciziei, legiuitorul, în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, are obligația de a pune de acord întreaga procedură de încuviințare a executării silite cu dispozițiile Constituției constatate a fi încălcate și, implicit, cu decizia Curții Constituționale, ale cărei considerente și dispozitiv sunt general obligatorii,

având în atenție faptul că se impune, cu necesitate, promovarea, de urgență, a unor soluții legislative privind competența și procedura de încuviințare a executării silite, în scopul instituirii controlului judecătoresc preventiv asupra declanșării executării silite propriu-zise, asigurându-se astfel garanțiile de imparțialitate și independență specifice numai instanțelor judecătorești,

întrucât decizia amintită cuprinde, în considerente, efectele pe care le va produce de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, în sensul că:

- decizia nu se va aplica în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale;
- decizia se va aplica în privința contestațiilor la executare formulate împotriva încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării acesteia, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată;

- din ziua publicării deciziei, competența executorilor judecătorești de a încuviința executarea silită încetează, în considerarea faptului că, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a reținut că, până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, ca o consecință a acestei decizii, instanțele judecătorești urmează să aplice în mod direct art. 21 alin. (3), art. 124 și art. 126 alin. (1) din Constituție, devenind, astfel, competente să încuviințeze executarea silită,

deoarece lipsa unor norme specifice privind competența și procedura de încuviințare a executării silite de către instanțele judecătorești, care să însoțească efectele prevăzute în considerentele deciziei mai sus menționate, ar accentua vidul legislativ generat de constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 666 din noul Cod de procedură civilă, cu consecința apariției unei practici judiciare neunitare în materie, fiind necesară conferirea unui efect imediat normelor privind competența și procedura de încuviințare a executării silite de către instanțele judecătorești,

ținând seama de faptul că starea de incertitudine juridică, cu consecințe grave pe planul soluționării proceselor civile aflate în faza de executare silită — constând în afectarea drepturilor procesuale ale participanților la procedurile de executare silită și punerea instanțelor judecătorești în situația de a judeca în lipsa unor reguli specifice vizând competența și procedura de soluționare în materia încuviințării executării silite —, ar putea fi amplificată în lipsa unei intervenții legislative imediate,

în considerarea faptului că un demers legislativ ordinar nu ar putea fi finalizat până la data expirării termenului de 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale mai sus menționate,

având în vedere că aspectele mai sus menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 603, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care hotărârea arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate și/sau de constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, hotărârea arbitrală se va prezenta instanței judecătorești ori notarului public pentru a obține o hotărâre judecătorească sau, după caz, un act autentic notarial. După verificarea de către instanța judecătorească ori

de către notarul public a respectării condițiilor și după îndeplinirea procedurilor impuse de lege și achitarea de către părți a impozitului privind transferul dreptului de proprietate, se va proceda la înregistrarea în cartea funciară și se va realiza transferul de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra bunului imobil în cauză. Dacă hotărârea arbitrală se execută silit, verificările prevăzute în prezentul alineat vor fi efectuate de către instanță, în cadrul procedurii de încuviințare a executării silite.”

2. Articolul 615 va avea următorul cuprins:

„**Executarea silită**

Art. 615. — Hotărârea arbitrală constituie titlu executoriu și se execută silit întocmai ca o hotărâre judecătorească.”

3. La articolul 628, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru sumele stabilite prin aplicarea alin. (1)—(4), încheierea instanței de executare sau a executorului judecătoresc constituie titlu executoriu.”

4. Articolul 635 va avea următorul cuprins:

„Hotărârile arbitrale și alte hotărâri ale organelor cu atribuții jurisdicționale

Art. 635. — Pot fi puse în executare hotărârile arbitrale, chiar dacă sunt atacate cu acțiunea în anulare, precum și alte hotărâri ale organelor cu atribuții jurisdicționale rămase definitive, ca urmare a neatacării lor în fața instanței judecătorești competente.”

5. Articolul 641 va avea următorul cuprins:

„Înscrisurile sub semnătură privată

Art. 641. — Înscrisurile sub semnătură privată sunt titluri executorii numai în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege. Orice clauză sau convenție contrară este nulă și considerată astfel nescrisă. Dispozițiile art. 664 și următoarele sunt aplicabile.”

6. La articolul 651, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe.”

7. Articolul 665 va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea cererii de executare

Art. 665. — (1) De îndată ce primește cererea de executare, executorul judecătoresc, prin încheiere, va dispune înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului de executare sau, după caz, va refuza motivat deschiderea procedurii de executare.

(2) Încheierea prevăzută la alin. (1) se comunică de îndată creditorului. În cazul în care executorul judecătoresc refuză deschiderea procedurii de executare, creditorul poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii prevăzute la alin. (1), la instanța de executare.”

8. Articolul 666 va avea următorul cuprins:

„Încuviințarea executării silite

Art. 666. — (1) În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de el pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru.

(2) Cererea de încuviințare a executării silite se soluționează în termen de maximum 7 zile de la înregistrarea acesteia la instanță, prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 48 de ore, iar motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.

(3) Încheierea va cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 233 alin. (1), arătarea titlului executoriu pe baza căruia se va face executarea, suma, atunci când aceasta este determinată sau determinabilă, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a bunurilor debitorului și modalitatea concretă de executare silită, atunci când s-a solicitat expres aceasta.

(4) Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc care a solicitat încuviințarea să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării silite produce efecte pe întreg teritoriul țării. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

(5) Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;
2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu;
3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu întrunește toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege;
4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;
5. debitorul se bucură de imunitate de executare;
6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;
7. există alte impedimente prevăzute de lege.

(6) Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac, însă poate fi cenzurată în cadrul contestației la executare silită, introdusă în condițiile prevăzute de lege. Dispozițiile art. 712 alin. (3) rămân aplicabile.

(7) Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată numai cu apel exclusiv de creditor, în termen de 15 zile de la comunicare.

(8) În partea finală a încheierii de încuviințare a executării silite va fi adăugată formula executorie, cu următorul cuprins:

«Noi, Președintele României,

Dăm împuternicire și ordonăm executorilor judecătorești să pună în executare titlul (Aici urmează elementele de identificare a titlului executoriu.) pentru care s-a pronunțat prezenta încheiere de încuviințare a executării silite. Ordonăm agenților forței publice să sprijine îndeplinirea promptă și efectivă a tuturor actelor de executare silită, iar procurorilor să stăruie pentru ducerea la îndeplinire a titlului executoriu, în condițiile legii. (Urmează semnătura președintelui completului și a grefierului.)»

9. La articolul 670, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Pentru sumele stabilite prin aplicarea alin. (1)—(5), încheierea constituie titlu executoriu atât pentru creditor, cât și pentru executorul judecătoresc.”

10. La articolul 680, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești, la cererea creditorului sau a executorului judecătoresc, depusă odată cu cererea de încuviințare a executării silite ori pe cale separată, instanța competentă va autoriza intrarea în locurile menționate la alin. (1). Instanța se pronunță, de urgență, în camera de consiliu, cu citarea terțului care deține bunul, prin încheiere executorie care nu este supusă niciunei căi de atac.”

11. La articolul 699, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) După încuviințarea executării silite, executorul va comunica debitorului încheierea instanței, precum și o nouă somație, la care nu se va mai alătura titlul ce se execută.”

12. La articolul 712, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) De asemenea, după începerea executării silite, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.”

„Înștiințarea debitorului și a terțului dobânditor Art. 820. — Executorul judecătoresc va comunica o copie de pe încheierea de încuviințare a executării silite prevăzute de art. 666 atât debitorului, cât și terțului dobânditor, însoțită, în ambele cazuri, de titlul executoriu în copie certificată de executor pentru conformitate cu originalul și de somație, punându-li-se în vedere ca în termen de 15 zile de la primirea acesteia să plătească întreaga datorie, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare.”

17. La articolul 856, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) La cererea adjudecatarului, acesta va fi pus în posesia imobilului adjudecat de către executorul judecătoresc, actul de adjudecare constituind titlu executoriu împotriva tuturor persoanelor arătate la art. 854 lit. i). Dispozițiile art. 664 și următoarele sunt aplicabile.”

18. Articolul 889 va avea următorul cuprins:

„Executarea fără somație Art. 889. — La cererea creditorului, dacă se justifică o nevoie urgentă sau există pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărire, să ascundă, să distrugă ori să deterioreze bunurile ce trebuie predate, instanța va putea să dispună, prin încheierea de încuviințare a executării silite, ca executarea silită să se facă de îndată și fără somație.”

19. La articolul 955, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 955. — (1) Măsura sechestrului asigurător se duce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviințare în acest sens. Dispozițiile art. 665 rămân aplicabile.”

Art. II. — La articolul 23 alineatul (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) acțiunile posesorii, cererile privind pensiile de întreținere, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă, cererile privind popririle, încuviințarea executării silite și luarea unor măsuri asigurătorii;”

Art. III. — Alineatul (1) al articolului 2.445 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial

13. La articolul 720, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) În situația prevăzută la alin. (7), instanța va solicita încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) sau, după caz, actul care constată refuzul executorului judecătoresc de a primi ori de a înregistra cererea de executare silită, de a îndeplini un act de executare silită ori de a lua altă măsură prevăzută de lege.”

14. La articolul 732, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care există pericol evident de sustragere a bunurilor de la urmărire, la solicitarea creditorului făcută în cuprinsul cererii de executare, instanța, prin încheierea de încuviințare a executării, va dispune sechestrarea bunurilor urmărilor odată cu comunicarea somației către debitor. În acest caz, se va face mențiunea corespunzătoare în chiar încheierea de încuviințare a executării.”

15. La articolul 783, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 783. — (1) Poprirea se înființează fără somație, în baza încheierii de încuviințare a executării, prin adresă în care se va preciza și titlul executoriu în temeiul căruia s-a înființat poprirea, ce va fi comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 781 alin. (1), împreună cu încheierea de încuviințare a executării sau un certificat privind soluția pronunțată în dosar. Despre măsura luată va fi înștiințat și debitorul, căruia i se va comunica, în copie, adresa de înființare a popririi, la care se vor atașa și copii certificate de pe încheierea de încuviințare a executării sau de pe certificatul privind soluția pronunțată în dosar, și titlul executoriu, în cazul în care acestea din urmă nu i-au fost anterior comunicate.”

16. Articolul 820 va avea următorul cuprins:

al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2.445. — (1) Creditorul ipotecar poate cere instanței încuviințarea executării ipotecii mobiliare prin vânzarea bunului mobil ipotecat. La cererea de încuviințare se vor atașa documente care atestă existența creanței ipotecare și a ipotecii mobiliare, împreună cu doada perfectării ipotecii. Instanța va analiza existența creanței și a ipotecii legal perfectate și va încuviința vânzarea, cu citarea părților interesate. Introducerea cererii de încuviințare a executării ipotecii mobiliare prin vânzarea bunului mobil ipotecat întrerupe prescripția dreptului de a obține executarea silită.”

Art. IV. — Alineatele (1) și (2) ale articolului 1811 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 1811. — (1) Încuviințarea executării ipotecii mobiliare prin vânzarea bunului ipotecat prevăzută la art. 2.445 din Codul

civil este de competența judecătorei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau, după caz, sediul creditorul.

(2) Opoziția la executare prevăzută la art. 2.452 din Codul civil este de competența judecătorei care a încuviințat vânzarea bunului mobil ipotecat.”

Art. V. — La articolul 10 alineatul (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cereri pentru încuviințarea executării silite, pentru fiecare titlu executoriu — 20 lei;”.

Art. VI. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cererile de încuviințare a executării silite se soluționează de către instanțele judecătorești și cu procedura prevăzute de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, executarea ipotecii mobiliare prin

vânzarea bunului mobil ipotecat se poate face numai după încuviințarea executării potrivit art. 2.445 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, de către instanța judecătorească prevăzută la art. 1811 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. VII. — Ori de câte ori printr-un act normativ se prevede investiția cu formulă executorie a titlurilor executorii și/sau încuviințarea executării de către executorul judecătoresc, acestea vor fi puse în executare după încuviințarea executării de către instanța judecătorească competentă potrivit legii, fără a fi necesară investiția cu formulă executorie.

Art. VIII. — Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, după aprobarea prin lege a acesteia, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună

București, 3 februarie 2016.
Nr. 1.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului colonel Cornea Nicolae
din funcția de inspector general al Inspectoratului General
pentru Situații de Urgență**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul afacerilor interne prin Adresa nr. 272.668 din 1 februarie 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul colonel Cornea Nicolae se eliberează din funcția de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 4 februarie 2016.
Nr. 46.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind împuternicirea domnului general de brigadă cu o stea
Vasilică Ovidiu pentru a îndeplini atribuțiile funcției
de inspector general al Inspectoratului General
pentru Situații de Urgență**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul afacerilor interne prin Adresa nr. 272.669 din 1 februarie 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 77¹ alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul general de brigadă cu o stea Vasilică Ovidiu se împuternicește pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 4 februarie 2016.
Nr. 47.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru abrogarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 395/2008 privind procedura de transfer al sumelor recuperate în România reprezentând creanțe stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene, precum și de transfer al sumelor recuperate de autoritățile competente din alte state membre, reprezentând creanțe stabilite în România**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin prezentul ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 395/2008 privind procedura de transfer al sumelor recuperate în România reprezentând creanțe stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene, precum și de transfer al sumelor recuperate de autoritățile competente din alte

state membre, reprezentând creanțe stabilite în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 20 februarie 2008.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 19 ianuarie 2016.
Nr. 85.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE**privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind desemnarea colectorului comun pentru comunicarea publică ambientală a operelor audiovizuale, încheiat între Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN SARA) și Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)**

În conformitate cu prevederile art. 133 alin. (9) și ale art. 138 alin (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Adresa Uniunii Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. RGII/400 din 20 ianuarie 2016,

având în vedere Referatul Direcției Registre și Gestiune Colectivă nr. RGII/526 din 25 ianuarie 2016,

în baza prevederilor art. 3 alin. (2) lit. a) și art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare, a Deciziei prim-ministrului nr. 427/2012 privind numirea doamnei Irina Lucan-Arjoca în funcția de director general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum și ale Deciziei prim-ministrului nr. 278/2015 privind exercitarea atribuțiilor directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Protocolul privind desemnarea colectorului comun pentru comunicarea publică ambientală a operelor audiovizuale, încheiat între Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual

(DACIN SARA) și Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro

Directorul general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Irina Lucan-Arjoca

București, 25 ianuarie 2016.

Nr. 6.

ANEXĂ

PROTOCOL**privind desemnarea colectorului comun pentru comunicarea publică ambientală a operelor audiovizuale**

Subscriesele:

DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN SARA), cu sediul în București, str. Mihai Eminescu nr. 102—104, et. 1, ap. 4, sectorul 2, având RO 9068034, cont bancar RO64RNCB0285008414510181 deschis la BCR, Sucursala Unic, reprezentată legal de Bogdan Ficeac, în calitate de director general,

și

Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în București, str. Nicolae Titulescu nr. 88B, sectorul 1, având RO 9670110, cont bancar RO66BRDE445SV20971204450 deschis la BRD, Sucursala Dorobanți București, reprezentată legal de Mihaela Alexandrina Scioșteanu, în calitate de director executiv,

având în vedere dispozițiile art. 133 alin. (9) din Legea nr. 8/1996 ce conferă posibilitatea organismelor de gestiune colectivă de a conveni printr-un protocol desemnarea organismului colector comun pe un domeniu de plătitori pentru remunerațiile cuvenite categoriilor de titulari de drepturi reprezentate de acestea,

având în vedere că ambele organisme de gestiune colectivă, DACIN SARA și UPFR, colectează remunerații de la aceeași categorie de utilizatori din domeniul unităților de alimentație publică (baruri, restaurante etc.), din domeniul cazinourilor, hotelurilor și altor unități de cazare, în ceea ce privește comunicarea publică ambientală a operelor audiovizuale, respectiv a fonogramelor, potrivit Deciziei ORDA nr. 173/2007, de publicare în Monitorul Oficial a Protocolului pentru stabilirea Metodologiei privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, și potrivit Deciziei ORDA nr. 399/2006, de publicare în Monitorul Oficial a Protocolului pentru stabilirea Metodologiei privind comunicarea publică a fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora și tabelelor cuprinzând drepturile patrimoniale ale artiștilor interpreți ori executanți și producătorilor de fonograme,

în considerarea atribuțiilor pe care cele două organisme de gestiune colectivă le au în relația lor cu utilizatorii, părțile au convenit încheierea prezentului protocol, după cum urmează:

Art. 1. — (1) Părțile convin UPFR drept colector comun în relația cu utilizatorii care, potrivit metodologiilor în vigoare, au obligația de plată a remunerației cuvenite atât autorilor de opere

audiovizuale pentru comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, cât și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică a fonogramelor.

(2) În această calitate, UPFR urmează să colecteze, în numele și pe seama DACIN SARA, remunerația cuvenită autorilor de opere audiovizuale pentru comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, cu ocazia colectării remunerației cuvenite producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică a fonogramelor în scop ambiental, în cazul în care utilizatorul datorează remunerație pentru ambele categorii de titulari de drepturi, potrivit metodologiilor în vigoare.

Art. 2. — (1) Părțile vor coopera pentru consolidarea drepturilor patrimoniale ale ambelor categorii de titulari de drepturi, în relația cu utilizatorii prevăzuți la art. 1 alin. (1) din prezentul protocol.

(2) UPFR este mandatată de DACIN SARA să colecteze sumele datorate de utilizatori reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor de opere audiovizuale pentru comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, inclusiv cele datorate pentru trecut. În acest sens, UPFR are dreptul de a emite autorizație licență neexclusivă în numele și pe seama DACIN SARA, de a formula pretenții în instanță în legătură cu sumele datorate de utilizatori pentru comunicarea publică a operelor cinematografice și alte opere audiovizuale, inclusiv de a promova căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești ori de a renunța la judecată sau de a încheia tranzacții cu utilizatorii, după caz, și de a urmări sumele datorate de utilizatori prin executarea lor silită.

(3) UPFR va emite utilizatorului autorizație licență neexclusivă pentru comunicarea publică a operelor cinematografice și alte opere audiovizuale, în mod distinct de autorizația licență neexclusivă pe care o emite utilizatorului pentru comunicarea publică a fonogramelor în scop ambiental.

(4) Sumele colectate de UPFR, în calitatea sa de collector comun, în numele și pe seama DACIN SARA, se evidențiază în conturi analitice distincte.

(5) DACIN SARA va comunica UPFR repertoriul operelor cinematografice și audiovizuale pe care îl gestionează la data încheierii prezentului protocol, împreună cu lista membrilor activi ai DACIN SARA, precum și orice alte informații în legătură cu acestea, necesare colectării remunerației.

(6) DACIN SARA va comunica UPFR lista utilizatorilor de opere cinematografice și alte opere audiovizuale sub forma comunicării lor publice, cu care a încheiat contracte sau autorizații licență neexclusivă până la data încheierii prezentului protocol, indicând pentru fiecare în parte situația lor juridică, cum ar fi, însă fără a se limita la informații privind durata valabilității autorizației licență neexclusive acordate, sumele scadente și restante, eventuale litigii aflate pe rolul instanței de judecată.

(7) UPFR va prelua de la DACIN SARA datele și informațiile prevăzute la alineatele precedente pe bază de proces-verbal. Aceste date și informații urmează a fi puse la dispoziție în format electronic sub forma unor situații tabelare.

(8) La prezentul protocol se anexează graficul de implementare a procedurii de colectare, inclusiv cu tipurile de activități gestionate pentru demararea colectării. În cazul în care, din cauza neplății serviciilor de *start-up* sau neaprobării formularelor, se întârzie implementarea procedurii, începerea activității de colectare se va decala în mod corespunzător cu perioada de întârziere a plății sau de aprobare a formularelor.

(9) După parcurgerea etapei de implementare a procedurii de colectare, UPFR va începe activitatea de colectare a drepturilor cuvenite DACIN SARA în termen de două luni de la semnarea prezentului protocol.

Art. 3. — (1) În situația contractelor sau autorizațiilor licență neexclusivă pe care DACIN SARA le-a încheiat cu utilizatorii înainte de încheierea prezentului protocol, valabile la data încheierii prezentului protocol, DACIN SARA își rezervă dreptul

de a colecta remunerațiile de la respectivii utilizatori până la data încetării valabilității acestora.

(2) DACIN SARA va înștiința UPFR în legătură cu încetarea valabilității contractelor sau autorizațiilor licență neexclusivă, prevăzute la alin. (1), ori în legătură cu orice aspect privind plata remunerațiilor datorate de utilizatori, în vederea preluării lor de UPFR și exercitării pe viitor a mandatului încredințat în condițiile art. 2 alin. (2) din prezentul protocol.

Art. 4. — (1) UPFR va repartiza trimestrial către DACIN SARA sumele colectate în condițiile prezentului protocol, până cel târziu la data de 15 ale lunii următoare trimestrului în care au fost colectate.

(2) La repartizarea sumelor colectate către DACIN SARA, UPFR își va deduce și va reține din acestea cheltuielile ce acoperă costurile pentru colectarea remunerației cuvenite autorilor de opere audiovizuale pentru comunicarea publică, reprezentând salariu fix, comisioane, bonuri de masă și contribuții sociale aferente acestor venituri pentru operator nou baze de date, comisioane inspectorii, coordonator regional și coordonator colectare, costuri papetărie, tonner, costuri anuale și mentenanță IT, cota-parte regie (chirie, amortizări, utilități etc.), în limita de 13,56% din sumele colectate anual de UPFR pentru DACIN SARA.

(3) Limita procentuală stabilită la alin. (2) este aplicabilă în cazul în care suma colectată anual de UPFR pentru DACIN SARA este mai mare de 900.000 lei.

(4) În situația acțiunilor în instanță, ce vizează deopotrivă drepturile patrimoniale ale autorilor de opere audiovizuale și drepturile conexe ale producătorilor de fonograme, cheltuielile judiciare și de executare silită ocazionate de acestea urmează a fi suportate de ambele părți, direct proporțional cu cota remunerației solicitate ori încuviințate de instanță, după caz, corespunzătoare fiecărei categorii de titulari beneficiari.

(5) Cheltuielile pentru demararea colectării remunerației, în condițiile prezentului protocol, denumite „cheltuieli de *start-up*”, cuprinzând costuri IT (achiziție PC, achiziții licențe și dezvoltarea softurilor de gestionare a bazelor de date — CRM și NAVISION) și trainingul inspectorilor, vor fi suportate integral de DACIN SARA. Aceste cheltuieli sunt estimate la suma de 29.544 lei.

(6) Cheltuielile poștale curente, necesare trimerii corespondenței, sunt de asemenea suportate integral de DACIN SARA.

Art. 5. — (1) Întrucât la data semnării prezentului protocol nu se cunoaște o dimensiune a sumelor ce vor fi colectate, în cazul în care va fi necesar, UPFR va informa DACIN SARA pentru a decide asupra comisionului real de colectare.

(2) Comisionul real de colectare reflectă cheltuielile avansate de UPFR pentru colectarea remunerațiilor în numele și pe seama DACIN SARA și nu va putea depăși cuantumul prevăzut de lege din valoarea remunerațiilor colectate.

Art. 6. — UPFR va ține un registru electronic special al licențelor emise în condițiile prezentului protocol, în care va menționa numele utilizatorului licențiat, perioada pentru care a fost emisă licența, remunerația datorată și/sau achitată, spațiile publice pentru care se datorează remunerația, precum și alte informații relevante în legătură cu colectarea remunerației datorate de utilizator. Baza de date constituită de UPFR, ca urmare a desfășurării activității de collector comun, reprezintă proprietatea UPFR, utilizarea acesteia fiind permisă doar cu acordul prealabil al UPFR.

(2) DACIN SARA va putea consulta acest registru la sediul UPFR, având dreptul de a solicita înscrisuri justificative în legătură cu cele menționate în registru.

(3) Părțile convin ca odată cu efectuarea repartii UPFR să transmită DACIN SARA raportări trimestriale privind încasările și situația utilizatorilor plătitori, în formatul pe care acestea îl vor stabili de comun acord. Aceste raportări vor putea fi transmise

DACIN SARA și punctual, la solicitarea ORDA ori pentru adunarea generală a membrilor DACIN SARA, în formatul stabilit de comun acord de către părți.

(4) Părțile convin asupra formei documentelor standard după cum urmează: Informare în vederea obținerii autorizației neexclusive de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, proces-verbal de constatare a difuzării muzicii/operelor audiovizuale, notificare în vederea obținerii autorizației neexclusive de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, contract în vederea obținerii autorizației neexclusive de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, anexa contract în vederea obținerii autorizației neexclusive de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, act adițional contract în vederea obținerii autorizației neexclusive de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, înștiințare de plată în vederea obținerii autorizației neexclusive de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, notificare de plată, factură fiscală, autorizație licență neexclusivă de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, anexa la autorizație licență neexclusivă de utilizare a muzicii/operelor audiovizuale, toate formularele urmând a fi cuprinse într-un proces-verbal care se va încheia în cel mult două săptămâni de la data semnării prezentului protocol.

Prezentul protocol se încheie în 3 (trei) exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte, iar unul spre a fi comunicat ORDA în vederea publicării în Monitorul Oficial al României.

Din partea

DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie
și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual,
Bogdan Ficeac,
director general

Din partea

UPFR — Uniunii Producătorilor de Fonograme
din România,
Mihaela-Alexandrina Scrioșteanu,
director executiv

*ANEXĂ
la protocol*

GRAFIC
de implementare a procedurii de colectare pentru comunicare publică DACIN SARA

	Săptămâna 1	Săptămâna 2	Săptămâna 3	Săptămâna 4	Săptămâna 5	Săptămâna 6	Săptămâna 7
Pregătire + aprobare formulare							
Angajare + training personal calificat							
Dezvoltare programe software personalizate							
Achiziție PC + licențe							
Training inspectorii + coordonatori							

Pentru
DACIN SARA,
Bogdan Ficeac,
director general

Pentru
UPFR,
Mihaela-Alexandrina Scrioșteanu,
director executiv

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

